

Gran Canaria a Lanzarote

Text a foto: Milan Bučík

25/3/2024

Kanárské ostrovy jsou jen jednou z mnoha tváří překrásného a různorodého Španělska, které vám toho nabídne tolik jako málokterá země na světě. Mám je velmi rád a za posledních třicet let jsem zdejší ostrovy navštívil asi patnáctkrát. A to i předtím, než jsem začal hrát golf. Je zde celoročně příjemné teplé klima s teplotami mezi dvaceti až třiceti stupni Celsia a pro nás teplomilnější Čechy představuje příjemné útočiště před chladem a sněhem hlavně v době, kdy je u nás doma zima a nevlídno. Na druhé straně jsme tady ve studenějším Atlantiku, takže i během léta je zde moře výrazně studenější než v jižní Evropě nebo v Karibiku. Ale to většinou nevádí, kdo se rád koupe hlavně v teplé vodě, může si vybrat z nekonečné nabídky zdejších velmi dobrých hotelů s krytými i vyhřívanými venkovními bazény. Byl jsem jednou na Lanzarote, mnohokrát na Tenerife (a Gomeře), o tom pojednává jiné povídání na těchto [www stránkách](#), a

také na Gran Canarii. Na Fuerteventuře jsem zatím nebyl, není tak navštěvovaná, více tam fouká hlavně blízko pobřeží a to mě trochu odrazuje, ale na druhé straně tu dostanete nižší ceny a lepší golfové balíčky. Je zde také výrazně větší klid a méně turistů než na obou hlavních ostrovech. Hlavních Kanárských ostrovů je sedm – kromě výše jmenovaných je to ještě El Hierro a La Palma. Ostrovy jsou sopečného původu, dodnes s řadou činných vulkánů, nebyly nikdy spojeny s kontinentální pevninou a proto si uchovaly svou jedinečnou flóru a faunu. Kromě hlavních je zde ještě několik menších, většinou neobydlených ostrůvků. Ostrovy jsou zcela závislé na turistech, svět je objevil před více než čtyřiceti lety, kdy zde začala masivní výstavba hotelů a letovisek doprovázená postupně kvalitní potřebnou dopravní a jinou

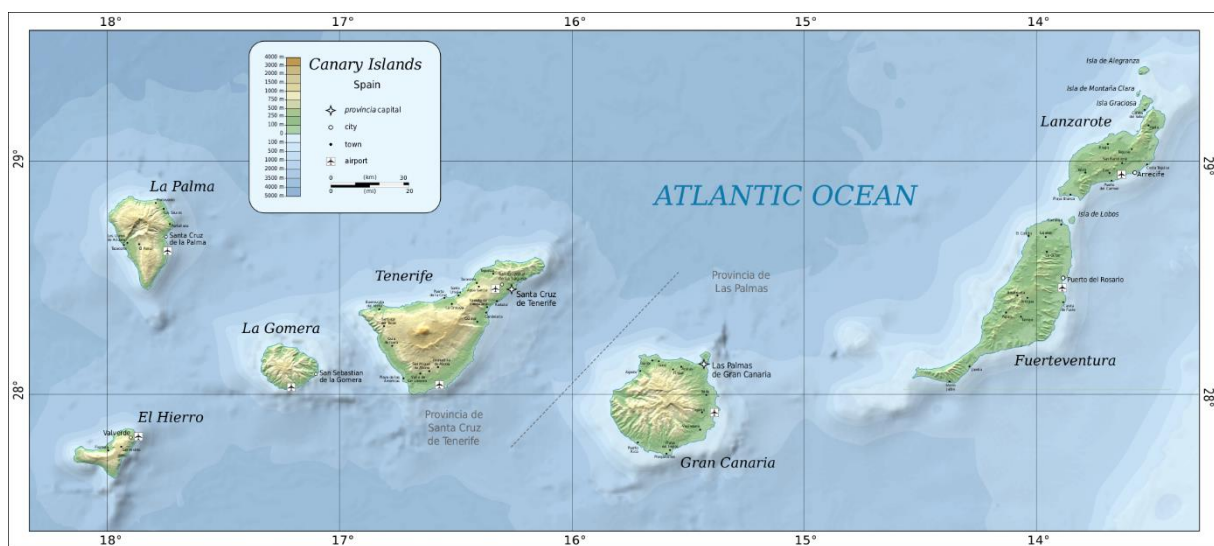

infrastrukturou a výhodným leteckým spojením hlavně s Evropou. Velkou zásluhu na tom má i Václav Fischer, zakladatel původně německé CK, který zde naučil ve velkém jezdit Němce, kteří to tady mají rádi dodnes. No a po revoluci následovali Češi a zbytek Evropy. Více než tři sta slunečných dnů za rok, suché a horké klima, dostatek zábavy, dobré služby, neobyčejná příroda a postupné

vybudování celé řady kvalitních golfových hřišť, z ostrovů učinily jednu z nejoblíbenějších světových turistických destinací.

Všechny kanárské ostrovy mají stejnou koloniální historii. Španělé zde dorazili již ve 14. století a rychle si podmanili Guanče, původní domorodé obyvatel. Ostrovy v pokolumbovské éře hodně profitovaly z obchodu s Amerikou a byly vítanou zastávkou nejen obchodních lodí na cestě tam i zpět, které si zde doplňovaly pitnou vodu a potřebné zásoby. I sám Kolumbus měl na Tenerife i v Las Palmas svůj guvernéřský dům.

Nejvíce navštěvovanou částí Kanárských ostrovů je Gran Canaria. Žije zde necelý milión obyvatel a z toho více než třetina v hlavním městě Las Palmas. Nejvíce turistů najdete v jižních oblastech ostrova – vyhlášenými letovisky jsou Maspalomas, Meloneras, San Agustín, Playa del Inglés a také Arguineguín a Puerto de Mogán. Podél pobřeží celého ostrova dnes vede dálnice a to až ze severního Gáldaru, přes Las Palmas dolů na jih až k Puerto de Mogán.

Golfová hřiště na zdejších ostrovech naleznete na Tenerife, kde jich je nejvíce (10 - Costa Adeje (27), Abama, Buenavista, Golf del Sur, Amarilla, Real GC Tenerife, La Roselada (9), Los Palos (9), Las Americas a La Gomera), potom na Gran Canaria (7 – Salobre New a Old, Anfi Tauro, Meloneras, Maspalomas a na severu El Cortijo a Real GC Las Palmas). Na Lanzarote najdete dvě dobrá hřiště – Costa Teguisse a Lanzarote Golf a na Fuerteventuře tři – Salinas, Playitas a Fuerteventura.

Na Gran Canarii jsem za ty roky hrál na všech výše uvedených osmnáctkách, pěkné jsou i ty na severu ostrova – El Cortijo a Real GC Las Palmas, i když je

k nim od jihu, kam přijíždí většina golfových návštěvníků trochu dále. Prvním hřištěm, které zde na jihu vzniklo bylo Maspalomas, leží v blízkosti písečných dun a stejnojmenné pláže. Potom teprve kousek dál od moře směrem na západ v nádherné skalnaté hornaté oblasti s hlubokými roklemi a zelenými stvořenými palmovými údolími vyrostl možná nejhezčí golfový resort na ostrově - Salobre Old a New. Neutuchající příliv nových golfových turistů si vyžádal vznik Lopesan Meloneras v těsném sousedství Maspalomas a nakonec před pár lety i Anfi Tauro, překrásného hřiště v údolí Tauro dále podél pobřeží na západ. Hřiště je výborně udržované, má výborné gríny a ferveje a je trošku kopcovité. Jeho vybudování v nepřístupné skalnaté krajině muselo stát investory velké prostředky, řada jamek a hlavně pár grínů je nádherně vtesána přímo do skály, která pak některé gríny pěkně obklopuje. Z řady jamek máte nádherné výhledy do údolí i na moře a můžete se při odpalu opravdu odvázat. Ještě tak před deseti a více lety jste si na ostrově zahráli golf na všech hřištích v cenách fee maximálně 80 EUR, dnes jste rádi, když si koupíte nějaký z místních hotelových a agenturních balíčků a dostanete se maximálně trochu nad 100 EUR. Mluvím o cenách během high season, tedy v zimě, letní jsou tak o dvacet procent nižší. Pokud si balíček nekoupíte, platíte normálně tak mezi 130-140 EUR za jednu hru. Výjimkou je hotel Sheraton, kde se při zakoupení balíčku čtyř her (Salobre Old a New) dostanete na cenu 350 EUR. Doba, inflace, počty hráčů zkrátka způsobily, že časy zdejší láce jsou zkrátka minulostí. Maspalomas jsem hrával ze začátku, ale posledních deset let se mu vyhýbám. Ne, že by nebylo pěkné, je

moc a taky přehledné a rovinaté a potkáte tam zdaleka nejvyšší počet hráčů, je to samý německý golfista důchodce začátečník mama-papa a je to zkrátka o nervy. K tomu vidíte maršála, kterému nějaký aleman strčí do kapsy dvacku a ten ho nacpe za dvě minuty do jakéhokoliv flajtu na jedniče, i kdyby ho musel pustit samotného. Kdybych to osobně neviděl, tak bych tomu nevěřil. Kdysi jsem to dvakrát po sobě šel skoro sedm hodin, vícekrát jsem viděl německou důchodkyni, která hledala ohraný míček v ceně jedno euro patnáct minut, před zahráním rány dělala v průměru pět cvičných švihů, vozík si stavěla u grínu tak, že ušla tříkrát větší vzdálenost, než kdyby to dělala správně. Když k tomu připočtete klasický nešvar začátečníků, kteří dali nejdelší životní ránu maximálně sto dvacet metrů a čekají tři sta metrů před grínem, až zde dohraje předchozí čtveřice a teprve pak se pohnou dále. Maršál sice občas jezdí po hřišti, ale nic neřeší. Na Meloneras je to nepatrně lepší, ale je tam rovněž dost husto, pořád se totiž pohybujete v oblasti největšího počtu turistů a hotelů.

Já miluji Salobre a Anfi Tauro a nevdá mi jet klidně na hřiště o dvacet kilometrů dále, stojí to za to. Na Salobre jsem byl naposled loni na jaře a to opravovali pár měsíců druhou devítku na Salobre Old, takže jsme tam střídali jen tři devítky. Nejhezčí bylo hřiště tak před dvanácti lety, kdy ještě nestál zdejší hotel Sheraton a některé rezidenční nemovitosti a měli zde možná nejkrásnější driving range na světě. Odpalovalo se z útesu u klubovny dolů do nekonečného údolí a bylo to úchvatné. Nahoře na odpališti si i průměrný hráč připadal jako Rory Mc Ilroy. Škoda, že se asi po třech letech rozhodli, že dole budou stavět nějaké apartmány, driving přemístili a dnes se tam jezdí z golfové recepce

v Sheratonu na druhou stranu doleva nahoru, tak dva kilometry na bugině. Ale budiž, ti co to nepoznali, neví o co přišli a ti ostatní si zvyknou, a konec

konců je tam pořád krásně. Salobre Old i New jsou dvě úchvatné osmnáctky postavené v extrémně těžkých podmínkách a nejsou to lehká hřiště. Hrajete nahoru a dolů, bez buginy tam jdou jenom největší atleti, musíte překonat hluboké a široké skalnaté rokly, občas úzké ferveje a často potřebujete dobrou ránu na hranici svých možností. Němečtí důchodci to tam nemají rádi, protože na devítce ztratí více míčků než na Maspalomas za dva týdny, takže tady hrají většinou lepší hráči a ti slabší jenom jednou. Hřiště nabízí nádherné výhledy z odpališť nahoru i dolů na krásně strážené udržované ferveje, skupinky palem a nahoře ve skalách ukryté sukulenty. Nezapomenu na jednu svoji, ne zrovna zdařilou ránu přes palmu na ferveji kupředu, která skončila tak tři metry nad zemí zaklíněná přímo v „parůžkách“ této „magnetické“ palmy. Míč jsem oželel, měl jsem pocit, že bych ho musel ze stromu nějak vyřezat a potřebné nástroje jsem neměl u sebe. Hrát na Salobre je výzva a člověk může hrát obě hřiště pořád dokola a pořád nemá té nádhery dost. Poté co před lety postavili v kopcích mezi skalami nové překrásné osmnáctijamkové Anfí Tauro, hrají již skoro jen tato hřiště. Kromě toho tady na Tauru naleznete krásnou tříparovou pitch-putt devítku, kde je radost si zatrénovat.

Je škoda přijet na Gran Canarii a nepodívat se více po ostrově. Je tady řada míst, které stojí za shlédnutí. A to i když zde přijedete třeba jenom na týden. Nejlepší je půjčit si auto a projet si celý ostrov. Ať už jste kdekoliv na jihu a

nechce se vám jenom slunit po golfu u bazénu, máte po ruce řadu zajímavých míst. Je dobré si nechat nejlépe jeden volný den na okružní výlet po ostrově. Dobrá trasa vede z jihu od Maspalomas kolem Fatagy, Bartolomé de Tirajana do středu ostrova k jeho nejvyšší hoře Pico de las Nieves (1949 m.n.m.). Je dobré si pro výlet vybrat jasný slunečný den, nahoře v horách bývá občas mlha a potom z četných vyhlídek není moc vidět. Napřed kolem sebe pozorujete suché rokly holých skal a kaktusů a krajina se s přibývajícím výškou stává úrodnější. Silnice se na úpatí hor vine prudce vzhůru přes zvětralé žlutohnědé skalní útesy, kolem jeskyní a půvabných vesnic k panoramatickým vyhlídkám, odkud lze v případě jasného počasí vidět i nejvyšší horu Teide na Tenerife. Na severní straně ostrova je vidět podstatně více svěží zeleně a taky četné kaktusy a eukalypty. Pěkná je zastávka na oběd v Cruz de Tejeda, kde je vyhlášená restaurace s kanárskými specialitami a oko se potěší nádhernými horskými scenériemi.

Byla by škoda minout po cestě malebné historické městečko Teror se spoustou zachovalých koloniálních domů a kostelem zasvěceným patronce ostrova. Malá zastávka v příjemné kavárně poblíž kostela na drink a místní dezert vám udělá dobře před další cestou. Je dobré tolik nespěchat doprava do Las Palmas a projet si stará ostrovní městečka v západní části ostrova – přes Arucas a Moyu se určitě zastavte v Gáldaru a v Agaete. Uvidíte tady pravou tvář Gran Canarie a její koloniální historii. Zpátky už to vezměte lépe jinou rychlejší cestou podél

severního pobřeží k Las Palmas. Jeho přístav a průmyslová část není tak zajímavá, ale koloniální čtvrť s Kolumbovým domem a katedrálou de Santa Ana z roku 1500 je velmi pěkná. Z metropole to zpátky na jih po pobřežní dálnici stihnete už zhruba za hodinu.

Je jedno místo na jihu, které ať jsem tady kdekoliv, nezapomenu nikdy navštívit a zastavit se zde na večeři. Odpočinete si zde od nejrůznějších místních letovisek jako je Maspalomas nebo Playa del Inglés. Je to Puerto de Mogán, pro mě asi nejhezčí místo na ostrově, malebná vesnička s rybářským přístavem. Uvidíte zde spoustu kotvicích rybářských i rekreačních lodí. Přístavní část je obklopena řadou pěkných bílých kanárských domů, hotýlků a butiků porostlých plazivými barevnými květinami. Na molu blízko moře je kanársky bílá správní budova lodní společnosti. Najdete zde řadu výborných restaurací, kde vám za dobrou cenu nabídnou to nejlepší ze sea food a kanárské kuchyně. Restaurace jsou většinou rodinného typu s velmi dobrou a příjemnou obsluhou, kde vám splní i přání mimo jídelní lístek. Naprosto nejlepší je ta hned na rohu s názvem Sol Luna, to když jdete z blízkého parkoviště k přístavu, ta vedle, co s ní sousedí, je skoro stejně dobrá.

V přístavu je zastávka místních trajektů a nalevo od přístavu je pěkná písčiná pláž obklopená strmými útesy.

Při naší poslední návštěvě v únoru 2023, nás velmi příjemně překvapil hotel Radisson Blu Resort v zátocce Arguineguin (je tam ještě další stejného jména

v Puerto de Mogán). Je to skvělý hotel s vynikající restaurací (chodí do ní i lidé co v hotelu nebydlí) v hlavní budově i u venkovního bazénu, umístěný ve svahu a obrácený k moři a ke slunci. Ze silnice je velmi nenápadný, kouká z něho jen kousek a dá se snadno přehlédnout. Místo má skvělou slunečnou polohu, hosté zde mají dobré soukromí s krásnými výhledy na oceán a místo je skvěle chráněno před větrem, který vás někdy může obtěžovat ve větších letoviscích i blízko u pobřežní promenády v Meloneras a Maspalomas. Hotel je spíše menší a cítíte zde osobní péči.

Lanzarote je nejvýchodnější a čtvrtý největší kanárský ostrov, na kterém nerostou skoro žádné stromy, jen kaktusy a lišejníky. Někteří návštěvníci ho považují za nejkrásnější kvůli kontrastním barvám a sopečné krajině. I přes velmi nízké srážky se zde daří pěstovat v černé vulkanické půdě některé ošetřované plodiny. Je zde podstatně méně turistů a nejsou zde žádné výškové budovy. Současnou podobu ostrova výrazně ovlivnil uznávaný architekt a malíř Cesar Manrique, který se po letech v cizině na ostrov vrátil a zasadil se zde silou své osobnosti o udržení tradičního životního prostředí, které nepoškozuje rozvoj oblasti a stanovil požadavky na barevné provedení výstavby. Jeho odkaz a stopu tak návštěvník vidí na každém kroku. Nejoblíbenějším zdejším cílem turistů je

nádherný sopečný Národní park Timanfaya, který byl zřízen v roce 1974. V letech 1730-36 došlo na ostrově k řadě sopečných výbuchů a jedenáct zdejších vesnic pohřbila pod sebou láva. I když tenkrát údajně nikdo nezahynul, stopy po této katastrofě tady vidíte dodnes. Návštěvníci obdivují úžasnou holou krajinu plnou tmavé ztuhlé lávy s řadou červenočerných sopečných kuželů. Můžete se zde při projížďce autem zastavit na dobrý oběd v panoramatické restauraci El Diablo. Timanfaya představuje i dnes stálou učebnici vulkanologie. Nejvíce turistů míří do Puerto del Carmen a také do Costa Teguisse. Současné hlavní město Arrecife je už vystaveno moderně, ale vzpomínky na zbytky koloniální architektury zachraňují dvě malé historické pevnosti Castillo de San Gabriel a San José.

Nejstarobyleji z měst působí Teguisse, které bývalo metropolí ostrova do roku 1852. Jsou zde zachovány široké dlážděné ulice, staré šlechtické domy a kostel Iglesia de San Miguel na hlavním náměstí. Na okraji města je hrad Santa Barbara, ve kterém je dnes muzeum.

Golfisté si mohou dobře zahrát na dvou zdejších osmnáctkách – Lanzarote golf a Costa Teguisse GC.

Obě jsou par 72, Lanzarote golf je u Puerto del Carmen (fee léto 85 EUR/zima 110 EUR, buggy 40 EUR). Je to hřiště linksového typu v otevřenější rovinaté krajině s výhledy na Fuerteventuru. Costa Teguisse GC leží u stejnojmenného letoviska (fee léto 95 EUR/ zima 116 EUR). Tohle hřiště kdysi Steve Balesteros nazval nejhezčím na Kanárských ostrovech. Je postaveno na úbočí vulkánů a svažuje se dolů. Obklopuje ho sopečná láva, kaktusy a palmy a hráči si užívají krásných výhledů na Atlantik.

Kanárské ostrovy jsou celoroční teplou dovolenkovou destinací pro turisty z celé Evropy. Je zde všude podobné klima, ale každý ostrov je trochu jiný, má své krásy a zvláštnosti a proto každý stojí za poznání a za návštěvu. Navíc si zde na každém z hlavních ostrovů můžete zahrát i dobrý golf.

